

ŠIBENSKI list

ŠIBENIK
četvrtak,
30. rujna 1954.
Izlazi tjedno
God. III. Broj 111
Cijena 10 dinara

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA ZA GRAD I KOTAR ŠIBENIK

Slabosti u privrednim poduzećima Loša praksa i navike

Mislim da sva poduzeća u šibenskom bazenu imaju slične probleme, koji se ne razlikuju po slabostima, već načinu borbe protiv tih slabosti. Želim istaći jedan karakterističan primjer iz Tvornice glinice i aluminija Lovozovac.

Još početkom prošle godine su tvornički komitet i upravni odbor sindikata potvrdili poznato stanovište da se protiv spavanja, ljenčarenja, otkazivanja poslušnosti i nemarnog odnosa prema narodnoj imovini treba boriti odgojnim sredstvima. Odgojna sredstva su bila: pozivanje na sastanak, konferenciju, proizvodno savjetovanje, lični razgovor, da se takve radnike opomene, ukori, a kao krajnje sredstvo i novčano kazni. To je dalo dobre rezultate. Ali i pored toga, pojedini radnici uzeli su sebi pravo misleći: »mi ćemo po svome« da bez obzira na sve što se dotad poduzelo, nastave sa lošom praksom i navikama.

Da li se moglo i dalje dozvoliti redanje tih propusta?

Ipak, zaključak je, da se još jednom kaže pojedincima: »Treba slušati, raditi i čuvati imovinu koja vam je povjerena, treba prestati sa spavanjem, otuđivanjem imovine i otkazivanje poslušnosti za vrijeme rada u poduzeću«.

Kad su se i poslije toga pojavile iste stvari postupljeno je po zakonskim propisima. Otpuštanjem onih, koji su omalovažavali savjete i opomene i nastavili po starom. Tko su ti radnici? Oni koji su nakon svega toga napravili teže disciplinske prestupce, a neki čak i krivična djela i koje je u interesu poduzeća trebalo odmah otpustiti. Opušteni su se žalili upravnom odboru, ali su im žalbe odbijene kao neosnovane i potvrđene su prvobitna rješenja.

A sad razumije se otpušteni »traže utjehu«. Kod koga? Kod onih koji će ih »razumjeti« i reći im: »Znate, da vam nije tog toga sigurno vam se ne bi do-

godilo da dobijete otkaz«. A na pitanje što sada, ti im kažu: »Otidite u sindikat i neka vas oni zaštite, a ako ne bude od toga ništa onda tužite, prijetite i izmislite bilo šta o onima koji su »krivi« za vaš otkaz«.

Tako im se govori, umjesto da im se kaže: »Vi ste krivi i na takav parazitski način se ne može živjeti i graditi bolji život«.

Tješite ih misle da treba tolerirati sve i svašta, ne suprotstavljati se nikakvim slabostima, ne bi li ih ti pojedinci shvatili »socijalnijima i humanijima« od naših socijalističkih zakona, koj su dovoljno i socijalni i humani. U ovom slučaju humanost i socijalnost direktora i upravnog odbora prešla je i zakonsku granicu. Pozitívno je biti socijalan i human, ali ono koji to žele red je da se najprije dobro upoznaju sa slučajem, a ne da se stvari promatraju jednostrano i da se onda razvijaju komentari, koji svakako idu u prilog spavalica, ljenčima i onih, koji socijalističku zakonitost i naš demokratski put, put razvika zloupotrebljavaju.

Slabi pojedinci treba da postanu vrijedni i poštteni radnici, da se oslobode svojih nedostataka, koji stete poduzeću i njima, i onda nema direktora i upravnog odbora, koji može takovog radnika otpustiti s posla. A onaj tko ne će da radi, s kojim pravom traži zaštitu od sindikata i organa narodne vlasti, ako je osnovno načelo socijalističkog društva: od svakoga prema sposobnostima — svakome prema radu.

Srećko Bijelić

Admiral lord Mountbatten posjetio Prokljan

Komandant engleske sredozemne flote, admiral lord Mountbatten, koji se nalazi u neslužbenoj posjeti našoj zemlji, stigao je u utrak 28. o. mj. oko 9 sati u Šibenik. Visoki gost doputovao je na svojoj jahti »Surprise«. On je zatim jahtom obišao Prokljansko jezero, posjetivši usput i slapove Krke. Istog dana poslije podne, admiral lord Mountbatten napustio je šibensku luku na putu za Brione.

Tamburaška sekcija »Kola« dala koncert u selu Zaton

U okviru RKUD »Kolo« djeluje i tamburaška sekcija. Uprava društva je za tu sekciju napravila program rada. Između ostalog je predviđeno da ta sekcija posjeti sela na području kotara.

Ostvarujući taj program, tamburaška sekcija je prošlih dana posjetila Zaton, gdje su za mjestane priredili koncert, a zatim je održana zabava. Koncert, kojem je prisustvovao velik broj ljudi, a osobito omladine, s velikim je interesom pratilo izvodenje programa. Publika je bila vrlo zadovoljna i zahtijevala je da se neke točke opetuju.

Članovi tamburaške sekcije, pod rukovodstvom svog maestra, pripremaju se za nove nastupe. Oni će uskoro posjetiti Zlarin, Devrske, Skradin, Tijesno i Vodice, a u planu je i nastup u Siveriću. Ukoliko se bude raspolagalo s materijalnim sredstvima, tamburaška sekcija će dati koncerte i u Trogiru, Splitu i Zadru.

Zdravstveno stanje na kotaru

Osjejno smanjenje smrtnosti u selima

Na kotaru Šibenik, prema rezultatima popisa stanovništva, smanjuje se iz godine u godinu. bilo je 31. užujka 1953. god. 74.139 stanovnika. Po popisu 1948. god. broj stanovnika iznosio je 68.393. Iz godine u godinu zapaža se stalan porast. Samo u tom vremenskom periodu zabilježen je porast stanovnika za preko 15%. Nema sumnje da to nameće i veće brige oko zdravstvene zaštite naroda. U strukturi stanovništva najviše ima mladih ljudi. Tako je 1948. godine na šibenskom kotaru bilo djetce do navršene 14. godine života 37.1%. Stanovništva iznad 60 godina ima mnogo manje. Prema jednoj statistici taj broj stanovnika iznosi svega 7,3%. To ujedno ukazuje i na neke aktuelne momente. Tako veliki broj stanovnika do 14. godine traži zdravlja tih dobnih grupa. S ekonomskog gledišta to ukazuje na dosta veliki procent neproduktivnog stanovništva. Starija godišta koja su pod normalnim uslovima itekako još produktivna otpadaju što je svakako rezultat posljedica rata, a i višom smrtnošću baš tih grupa ljudi. Ipak, u posljednje vrijeme analizama zdravstvenih radnika zapaža se stalan porast produktivnih grupa i stalna tendenca smanjenja smrtnosti i produženja prosječnog života. Dok je u godini 1901. do 1905. opći pomor iznosio 38,4% on se iz godine u godinu smanjivao, tako da je 1947. godine bilo svega 12,8% a 1948. god. 10,3%. Poseban problem je smrtnost dojenčadi. Iako statistika ukazuje na umanjeno smrtnosti ipak to i dalje ostaje aktuelan problem s kojim se susreću zdravstveni radnici. Samo na području grada godine 1947. pomor dojenčadi iznosio je 8,5%. Taj postotak smanjuje se iz godine u godinu. On je već iduće godine iznosio 7,4%. To je bez sumnje rezultat bolje njege i ishrane dojenčadi. Poseban problem bila su zagorska sela. Zapaženo je da je srazmjerno veća smrtnost dojenčadi ondje, gdje je zdravstveno prosvjetno stanje naroda na nižem stupnju.

To ukazuje i na put koji treba ići da bi se smrtnost dojenčadi smanjila. A to je bez svake sumnje podizanje svijesti o higijeni i zdravstvenim mjerama koje treba upotrebljavati radi zdravlja ljudi. Neki podaci svjedoče, da se ide tim putem. A to je i najvažnije u današnjim uslovima. Ljetni mjeseci su u statistički zastupljeni sa najvećim postotkom smrtnosti kod dojenčadi. Česta su oboljenja crijeva i tifusa. To se naročito odnosi na selo, gdje se nedovoljno pažnja na čistoću i pravilnu njegu, kao i ishranu djece.

Kod odraslih ljudi ima pojava prikrivanja infekcionih oboljenja, u prvom redu tuberkuloze. Sa područja šibenskog kotara tokom 1953. godine evidentirano je 102 slučaja. Na muškarce odnosi se preko 70. No, to je posljedica i prikrivanja te bolesti. Sto je najteže tuberkuloza zahvaća najviše mlade ljude. Najviše oboljelih je u dobi od 20 do 30 godina. To ujedno znači da pre-iznosio 38,4% on se iz godine u godinu smanjivao, tako da je 1947. godine bilo svega 12,8% a 1948. god. 10,3%. Poseban problem je smrtnost dojenčadi. Iako statistika ukazuje na umanjeno smrtnosti ipak to i dalje ostaje aktuelan problem s kojim se susreću zdravstveni radnici. Samo na području grada godine 1947. pomor dojenčadi iznosio je 8,5%. Taj postotak smanjuje se iz godine u godinu. On je već iduće godine iznosio 7,4%. To je bez sumnje rezultat bolje njege i ishrane dojenčadi. Poseban problem bila su zagorska sela. Zapaženo je da je srazmjerno veća smrtnost dojenčadi ondje, gdje je zdravstveno prosvjetno stanje naroda na nižem stupnju.

(Nastavak na 4. strani)

Problem opskrbe grada voćem i povrćem Poljoprivredne proizvode nabavljati iz Ravnih Kotara

Nedavno smo u »Šibenskom listu« vidjeli projekt nove velike tržnice koja je neophodno potrebna Šibeniku. Promatrajući ga, nekako i nehotice čovjek pomisli: Hoće li biti dovoljno onoga što će se tu prodavati? Nije li možda investitor, tj. NO gradske općine donekle zanemario ovaj drugi, u stvari primarni problem?

Pogledajmo odakle sve stižu namirnice na šibensku tržnicu. Jutarnji vlak iz Perkovića donese velik broj radnika, koji rade u gradu, ali nema one sičke, koju se može vidjeti, na pr., na zagrebačkoj stanici, kad »kumice« dovedu pune košare voća, povrća, peradi i mliječnih proizvoda. Tek po koja košarica jaja, neki sir — torbe, koje se napunite u Šibeniku od radničkih zarada.

Na užem području grada nalaze se gotovo svi proizvođači povrća, pogotovo u sušno doba godine, kad krševita okolica nema vode. Zato se i događa, da je, na pr., kg mrkve 120 dinara. Najbliža sela kao Bilice, Dubrave i Vrpolje donose mlijeko, ali zbog oskudice tog artikla mogu da ga obilato »krste«. Nešto je bolje sa voćem, i to sa trešnjama, smokvama i groždem, dok se velike količine ostalog voća moraju uvoziti iz inozemstva.

Sačekamo li jutarnje brodove opaziti ćemo istu sliku kao i na željeznici. Po koja boca ulja, kvasine ili vrećica suhih smokava, te rajčica iz Betine, Lučki nosači očekuju samo brod, koji

dolazi iz Skradina i Zatona, jer jedino on dovede nešto više životnih namirnaca. Ti artikli dolaze iz Ravnih Kotara, i to iz sela Gačezezi, Grabovci, Cista Velika i Mala, Dazlina, Putičane, Banjevič, Stankovci, Budak, Ladevci, te neka dalja. Danas se iz tih sela donosi voće i povrće, perad i jaja, dok se mlijeko i njegove preradevine uopće ne donose. Mali prinosi zemlje ekstenzivna obrada, orijentacija gotovo samo na žitarice i lozu, glavne su oznake tog kraja. Plodne oranice, sunčani pristranci, brda sa nešto livada čini odličnu bazu za intenzivnu agrikulturu: voćnjake, vinograde, vrtove i pašnjake.

Među njihovim kućama još se mogu naći i takove, gdje ljudi stanuju sa blagom. Pokuštvo je oskudno, a posude primitivno. U južnijim selima veliku brigu čini nedostatak vode, kako za ljude, tako i za stoku. Pije se iz loših bunara, rublje se pere u lokvama, a kad stegne suša, treba ići po vodu na izvor Velim, po nekoliko kilometara.

Zdravstvene su prilike također teške. Najbliži liječnik je u Vodicama ili Šibeniku, a sad se istom otvara zdravstvena stanica u Devrskama. Ni školske prilike nisu najbolje. Pogotovo je nezgodna udaljenost od srednjih škola. Poslije rata je ovdje učinjen vidan napredak, ali nasljedje iz prošlosti je i suviše teško.

Uoče li se ti nedostaci, bit će (Nastavak na 3. strani)

Nastavlja se održavanje zborova birača

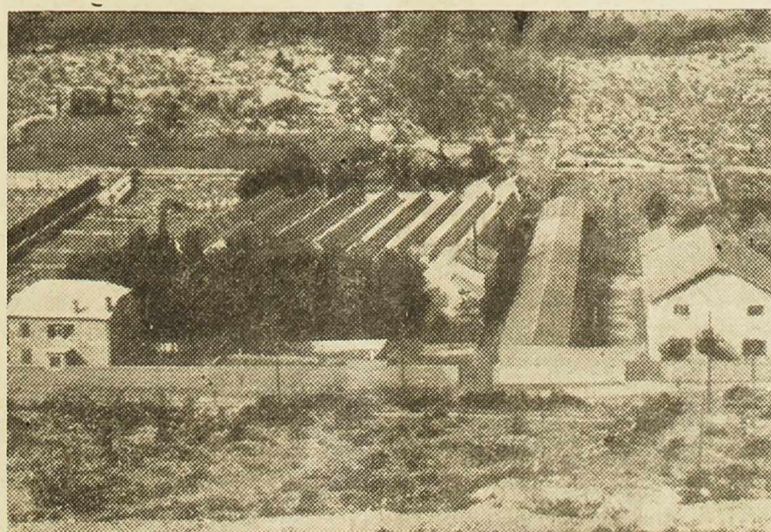
Prošlih dana održana je sjednica predsjedništva MS vijeća kojoj je prisustvovao i predstavnik Zemaljskog vijeća sindikata Hrvatske drug Oto Hofman.

Na sjednici je analizirana sadašnja aktivnost u vezi priprema za predstojeće izbore. Ustanovljeno je da dosad političke pripreme za predstojeće izbore na području ovog Vijeća zadovoljavaju. Naglašeno je da se i nakon zborova birača nastavi s političkim radom u sindikalnim podružnicama. Ne bi se smjelo dogoditi da predizborne pripreme izgube na svom intezitetu, naprotiv, do izbora ta bi aktivnost u našim sindikalnim organizacijama morala biti sve življa. Time će se i samim izborima dati ono značenje koje im, obzirom na njihovu važnost, i pripada.

rima dati ono značenje koje im, obzirom na njihovu važnost, i pripada.

Održavanje zborova birača u našim poduzećima i dalje se nastavlja. Ne samo da se pritom vrši isticanje kandidata za novo vijeće proizvođača, nego i sadašnji odbornici vijeća prisustvuju zborovima birača i tom prilikom govore o radu vijeća proizvođača kao i o njegovoj važnosti i zadacima.

Ovih dana održani su zborovi birača u ugostiteljskom poduzeću »Jadrija«, trgovačkim poduzećima, u nekim zanatskim i drugim. Kod proizvođača vlada velik interes za zborove birača, što pokazuje i veoma dobar posjet na dosad održanim zborovima.

Šibenik — Tvornica »Jadranka«

Teška nesreća u Varivodama

U Varivodama se 13. o. mj. dogodila teška nesreća, koja je završila smrću 12-godišnjeg dječaka Dušana Berića Todorova.

On je kritičnog dana vodio kravu s pojilišta kaći. Prethodno je jedan kraj užeta privezao za robove, a drugi omčom za ru-

ku. Krava se odjednom prestala, stala bježati i za sobom vući dječaka koji se našao na zemlji. Uto je naišao na jedan oveći kamen o koji je dječak udario glavom, tako da mu je pukla čelona kost i smrt je momentano nastupila.

(Nastavak na 4. strani)

POVODOM PREMIJERE »VOLPONE«, KOJOM NAŠE KAZALISTE, U SUBOTU 2. X. OTVARA
OVOGODIŠNJU SEZONU

Ben Jonson

Početkom XVI. vijeka evropske zemlje je zahvatio ogromni intelektualni pokret nazvan renesansa ili preporod. Historijski smisao toga pokreta sastojao se u rušenju feudalno-krkvenog pogleda na svijet i stvaranju nove, svjetovne kulture, osnovane na načelima humanizma. Borba za slobodu ljudske ličnosti i ljudske misli nije bila vodena samo u pravcu odbijanja feudalnih predrasuda, već je zahvatila i onu vrtoglavu i ciničnu trku za obogaćivanjem, kojom su bili povezani najsuroviji oblici eksploatacije širokih masa. »Otkrićem stare antičke kulture u rukopisima i iskopanim statuama iz ruševina antičkih gradova, otvorio se pred očima zavidljenog Zapada jedan novi svijet — grčka starina, pred čijim svijetlim likovima«, kako kaže Engels, su se gubile sve aveti srednjega vijeka.

Procvat klasične književnosti u zemljama zapadne Evrope, zahvaćenim renesansom, razvijao se pod različitim uslovima. »U Engleskoj«, kako kaže H. Taine, »katolicizam sveden na spoljnu službu božju i crkvene svade, prestao je tada; protestantizam zaustavljen u svojim pokušajima ili zalutao u sekte još nije dobio vlast; dogmatička religija je razbijena; moralna religija još nije stvorena; čovjek je prestao da sluša propise svećenika, a još nije naučio da čita zakone savjesti. S opadanjem vjere razum još nije zavladao i javno mišljenje nema vlast kao ni tradicija.«

Poslije praznine i dosade srednjega vijeka javlja se oslobođen čovjek u svojoj potpunosti, snažnih strasti, srcem, duhom, tijelom i čulima, najplemenitijim težnjama i u isto vrijeme na životinjskijim i najdivljijim protjevicama.

I ovo nekoliko nabačenih podataka može nam poslužiti da zamislimo kakav je materijal kazališni pružao način života Engleza iz vremena renesanse i što se tada od kazališta tražilo.

O engleskom kazalištu tog vremena H. Taine kaže slijede-

će: »Da bi bilo u saglasnosti sa publikom, kazalištu ne će biti suviše ni najotvorenije požude ni najsilnije strasti; morat će da prikazuje čovjeka bačena u krajnost svojih želja, neobuzdanog, gotovo ludog, čas ustreptalog i zapanjenog pred drhtavom bijelom puti koju pogledom proždire, čas izbezumljenog i škrgutavog pred neprijateljem koga hoće da raznese, čas dovedenog izvan sebe i smetenog pred prizorom počasti i dobara za kojima gramzi; uvijek uzburkanog i obavijenog burom kovitljajućih misli, smjelije ustremljenog kroz niti razuma i zakona nego što je to ikad bio.«

Kroz dramska djela XV. vijeka čujemo velike misli, umjetnički oblikovane, novog velikog naraštaja, pisaca engleske renesanse od kojih su svakako najmarkantniji Shakespeare i Ben Jonson, sin zidarskog majstora, rođen 1573., dakl Westminsterске škole, student Cambridge-a, gdje je stekao akademski stepen, vojnik u Flandriji protiv Spanije, robijaš sa utisnutim žigom na ruci, jedva spašen od vješala zbog ubojstva jednog glumca, koji ga je izazvao na dvoboj radi prestiža, nezgrapna figura sa velikom glavom i nagrđenim licem od škorbuta, nepokretan i trom, sklon neobičnim bolesnim maštanjima. Pisac velikih komedija kao što su: »Slučaj se promijenio«, »Svatko prema svojoj čudi« (u ovoj je Shakespeare glumio jednu od uloga), »Cintina gozba«, »Poetaster« (u kojoj je sam nastupao kao Horacije), »Volpone« i drugih, doktor Oxfordskog sveučilišta, dvorski pjesnik laureat, pod konac života od svih napušten, umro 1639. u bijedi, bunčajući, između služavke i svećenika.

U zrelih godima svog stvaranja, svom žestim udario je po izopačavajućoj sili novca, te je 1606. napisao »Volpona«, komediju u kojoj je oertao jedan životinjski, sirov, moralno nakažan, svijet, koji suludo juri za zlatom, uskovitlan jedinom željom da ga prigrabi, otme ili lukavo izмами, služeći se svim mogućim sredstvima, koje ima naše kazalište uza sav svoj napor da ih ne bude, nisu samo: »Naše kazalište je imalo i malo će uvijek svojih problema, koji nisu ni mali ni jednostavni...«, nego te probleme treba pokazati i pomoći da se oni riješe. Iako Livaković na osnovu rada našeg kazališta posljednjih godina iznosi neka mišljenja, koja mogu

biti od koristi, onda on nije pao s Marsa, već je on zbilja »čovjek, koji već godinama prati kazališni život u našem gradu, pa u njemu i aktivno učestvuje«, to je potrebno i pohvalno, a nikako za osudu. Sasvim je jasno da je bolje stvari iznositi nego ih prešutkivati. Ne mislim reći, da članak Ive Livakovića nema i nekih grešaka, ali je tim žalosnije za Baicu, koji temelji svoj članak na greškama Livakovića, da je pokazao i gorih stvari. On naime piše: ... ako repertoar bude u duhu onog prvog, tj. bude odgojan, priliv publike bit će minimalan, kazalište će vršiti svoju ulogu, ali sporo i postepeno, (ipak će je vršiti) ... Ako se da što zabavniji repertoar, didaktička uloga kazališta bit će svedena na minimum, ali će zato financijsko stanje kazališta biti mnogo bolje. Jedan i drugi ekstrem imaju svojih prednosti i nedostataka.«

Kakvih prednosti može imati »drugi ekstrem«? To što će financijsko stanje kazališta biti mnogo bolje? (Pa kazalište nije privredna ustanova!). Ti što se se emocionalno prozuti, ili nasmiati lakardiji? Baica to rješava usvajajući nešto od svakog ekstrema (ne osjećajući nestručnost tog izraza). No najvažnije je to, da Baica nije (ili nije htio) shvatiti da je Livaković svoj članak pisao u konstruktivnoj namjeri, obazirući se na protekli rad našeg kazališta, jer je u on spomeno da će doći (ili je već došlo) do nekih izmjena u repertoaru.

Primarna ideja Livakovića nije bila napisati članak radi članka, nego pomoći kazalištu (mislim da ovo ne će vrijeđati kazalište). Mi ne ćemo riješiti problem ako napišemo, da film, koji se davno javio kao takmac kazalištu, oduzima publiku. Ali ako mi iznesemo: da kazalište obrati veću brigu izboru djela za repertoar, ako tražimo da ti komadi budu što bolje uvježbani i da kazalište vodi računa o našim primjedbama (a kazalište i samo vodi o tome računa), tim ćemo biti zadovoljni sa kreacijom, a kazalište sa publikom. Porast će interes, porast će broj gledalaca.

Problem i nedostaci, koje ima naše kazalište uza sav svoj napor da ih ne bude, nisu samo: »Naše kazalište je imalo i malo će uvijek svojih problema, koji nisu ni mali ni jednostavni...«, nego te probleme treba pokazati i pomoći da se oni riješe. Iako Livaković na osnovu rada našeg kazališta posljednjih godina iznosi neka mišljenja, koja mogu

biti od koristi, onda on nije pao s Marsa, već je on zbilja »čovjek, koji već godinama prati kazališni život u našem gradu, pa u njemu i aktivno učestvuje«, to je potrebno i pohvalno, a nikako za osudu. Sasvim je jasno da je bolje stvari iznositi nego ih prešutkivati. Ne mislim reći, da članak Ive Livakovića nema i nekih grešaka, ali je tim žalosnije za Baicu, koji temelji svoj članak na greškama Livakovića, da je pokazao i gorih stvari. On naime piše: ... ako repertoar bude u duhu onog prvog, tj. bude odgojan, priliv publike bit će minimalan, kazalište će vršiti svoju ulogu, ali sporo i postepeno, (ipak će je vršiti) ... Ako se da što zabavniji repertoar, didaktička uloga kazališta bit će svedena na minimum, ali će zato financijsko stanje kazališta biti mnogo bolje. Jedan i drugi ekstrem imaju svojih prednosti i nedostataka.«

Kakvih prednosti može imati »drugi ekstrem«? To što će financijsko stanje kazališta biti mnogo bolje? (Pa kazalište nije privredna ustanova!). Ti što se se emocionalno prozuti, ili nasmiati lakardiji? Baica to rješava usvajajući nešto od svakog ekstrema (ne osjećajući nestručnost tog izraza). No najvažnije je to, da Baica nije (ili nije htio) shvatiti da je Livaković svoj članak pisao u konstruktivnoj namjeri, obazirući se na protekli rad našeg kazališta, jer je u on spomeno da će doći (ili je već došlo) do nekih izmjena u repertoaru.

Primarna ideja Livakovića nije bila napisati članak radi članka, nego pomoći kazalištu (mislim da ovo ne će vrijeđati kazalište). Mi ne ćemo riješiti problem ako napišemo, da film, koji se davno javio kao takmac kazalištu, oduzima publiku. Ali ako mi iznesemo: da kazalište obrati veću brigu izboru djela za repertoar, ako tražimo da ti komadi budu što bolje uvježbani i da kazalište vodi računa o našim primjedbama (a kazalište i samo vodi o tome računa), tim ćemo biti zadovoljni sa kreacijom, a kazalište sa publikom. Porast će interes, porast će broj gledalaca.

Kad se našeg čovjeka tako ponizava, i to tudin, koji se izdajom vrhova naše države podio uvukao u tvoju kuću, u njemu sve kipi, skočio bi za gadom u vulkan, ali je nemoćan, mora se savladavati. Možda ga najviše peče, što se mora savladavati. A u sebi plače od pravog gnjeva. Plače kad drugome kaziva kako se pred jadnim gadovima, koji su došli vrh ih zna odakle, morao savladati, iako su ga ponižavali. A za ponižavanje nasrnuo bi i na svog rođenog brata.

Mnogi su ostali i dalje u lokalima. Držanje im je kazivalo o čemu misle. Ali onda još nije bilo naših partizana. Malo vremena je prošlo, kada je u lokal upala druga grupa fašističkog obojstva ili onda ako se čitav

man broj svjetskih pozornica. Na zagrebačkoj pozornici prikazan je prvi put u toj istoj obradbi 1929. u Strozzi-jevoj režiji, kada je, kako kaže Strozzi, upravo osvojio zagrebačku publiku. U kazališnoj sezoni 1952./53. Strozzi je ponovo postavio »Volpona«, ali sada u vlastitoj obradbi sa željom da zagrebačkoj publici što više približi Ben Jonsonov original. Naše kazalište će »Volpona« prikazivati u Zweigovoj obradbi.

U toj komediji će se prvi put predstaviti šibenskoj publici novoangažirani članovi našeg kazališta i to: u ulozi Mosca-Petar Petković, u ulozi Canine-Irena Astrova-Melčić, Leona-Antun Budak, Colombe-Ana Regio-Mrša, i u ulozi suca - Vlastimir Ristić. Ostale uloge će tumačiti: Volpona Josip Vukario, Voltora Krešo Zorić, Corvina Albert Drutter, Corbaccia Branko Matić, vođu žvira Ante Balin, pjevača kod Volpona Antun Cimerman.

M. Merle

Okolo repertoara našeg kazališta

Krivo shvaćeni

Naša Revolucija donijela je jednu veliku pobjedu umjetnosti, stvorivši kazalište kao zaista narodnu ustanovu. A ondje gdje je kazalište stvarno narodno, kazališna umjetnost zaista kolektivna, gdje narodne mase daju impuls kazališnoj umjetnosti, ondje ono cvjeta, donosi napredne ideje, ono još više podržava vitalitet naroda. A u tim se sredinama ne govori o krizi, ili vrlo malo. Ali ako se kazalište zatvara u sebe, ako se ono vrijeđa na kritiku, ako ono traži kompromis, onda ono gubi značaj narodnog, ono stigmira, a njegov ansambl se znoj i praznoj sali bez tople podrške gledalaca.

Problem i nedostaci, koje ima naše kazalište uza sav svoj napor da ih ne bude, nisu samo: »Naše kazalište je imalo i malo će uvijek svojih problema, koji nisu ni mali ni jednostavni...«, nego te probleme treba pokazati i pomoći da se oni riješe. Iako Livaković na osnovu rada našeg kazališta posljednjih godina iznosi neka mišljenja, koja mogu biti od koristi, onda on nije pao s Marsa, već je on zbilja »čovjek, koji već godinama prati kazališni život u našem gradu, pa u njemu i aktivno učestvuje«, to je potrebno i pohvalno, a nikako za osudu. Sasvim je jasno da je bolje stvari iznositi nego ih prešutkivati. Ne mislim reći, da članak Ive Livakovića nema i nekih grešaka, ali je tim žalosnije za Baicu, koji temelji svoj članak na greškama Livakovića, da je pokazao i gorih stvari. On naime piše: ... ako repertoar bude u duhu onog prvog, tj. bude odgojan, priliv publike bit će minimalan, kazalište će vršiti svoju ulogu, ali sporo i postepeno, (ipak će je vršiti) ... Ako se da što zabavniji repertoar, didaktička uloga kazališta bit će svedena na minimum, ali će zato financijsko stanje kazališta biti mnogo bolje. Jedan i drugi ekstrem imaju svojih prednosti i nedostataka.«

Kakvih prednosti može imati »drugi ekstrem«? To što će financijsko stanje kazališta biti mnogo bolje? (Pa kazalište nije privredna ustanova!). Ti što se se emocionalno prozuti, ili nasmiati lakardiji? Baica to rješava usvajajući nešto od svakog ekstrema (ne osjećajući nestručnost tog izraza). No najvažnije je to, da Baica nije (ili nije htio) shvatiti da je Livaković svoj članak pisao u konstruktivnoj namjeri, obazirući se na protekli rad našeg kazališta, jer je u on spomeno da će doći (ili je već došlo) do nekih izmjena u repertoaru.

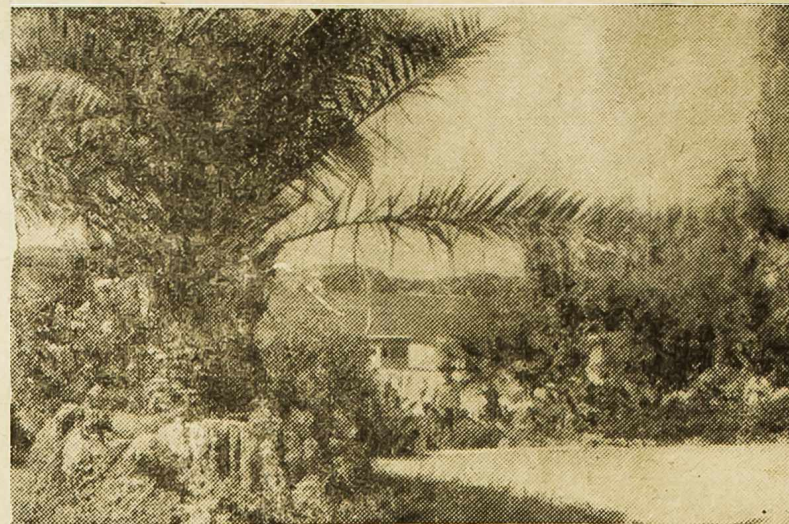
Primarna ideja Livakovića nije bila napisati članak radi članka, nego pomoći kazalištu (mislim da ovo ne će vrijeđati kazalište). Mi ne ćemo riješiti problem ako napišemo, da film, koji se davno javio kao takmac kazalištu, oduzima publiku. Ali ako mi iznesemo: da kazalište obrati veću brigu izboru djela za repertoar, ako tražimo da ti komadi budu što bolje uvježbani i da kazalište vodi računa o našim primjedbama (a kazalište i samo vodi o tome računa), tim ćemo biti zadovoljni sa kreacijom, a kazalište sa publikom. Porast će interes, porast će broj gledalaca.

F. Kalin

Skupština OKUD »Ruža Vukman«

U subotu 29. o. mj. održana je u dvorani MSV godišnja skupština OKUD »Ruža Vukman«. Nakon referata o radu društva, koji je podnio dosadašnji predsjednik drug Boris Kale, razvila se diskusija u kojoj su sudjelovali mnogi omladinci gimnazije.

U nastavku skupštine najživlja diskusija se vodila oko toga da li će društvo bolje raditi po aktivima ili onda ako se čitav

Još ima naivčina

Od normalnoga do panike često vodi samo jedna mala, ali dobro kamuflirana laž..

Javna mjesta: krčma, trgovina, ulice, ribarnica, dućani... stjecišta su svih mogućih naivčina, za koje se lijepe laži kao čičak za pasji rep, pa zato i nije nikakvo čudo što baš na tim mjestima i sa tih mjesta mnogi naš čovjek ponese sobom kući najnovije, »strogo provjerene« vijesti, umijesene — tko zna kada, u čijoj kuhinji i na čiji račun. Iako su nam, mnogo puta natrljali nos s tim »rekla-kazala« opet s pada na lijepak, kao da za nama nema nikakvog životnog iskustva.

Ovdje se neizostavno postavlja pitanje: tko sije tu paniku i kako do nje dolazi? Izvori su razni, a posljedice uvijek iste. Nekada je u pitanju neobavještenost, a nekada, ako ćemo po duši, i zle namjere pojedinaca, koji ne prezaju ni od najprljavijih spekulacija samo da bi za sebe lično, stvorili dobre preduvjete za lično bogaćenje. Nažalost spekuliraju i neka državno-trgovnačka i zadružna poduzeća, čiji rad, kako za vrijeme otokupa višanja tako i bajama, kao i njihovi nezdravi međusobni konkurentski odnosi, itekako stvaraju plodno tlo za širenje panike i nepovjerenja. Jer ako se cijena, bilo kome artiklu, u roku od nekoliko dana digne za nekoliko puta, u odnosu na svoju početnu cijenu, odmah, običan čovjek sumnjivo vrti glavom. On, automatski, to dizanje cijena povezuje za nekim sličnim događajima iz prošlosti, stvara svoju vlastitu računicu, mršti se, prebrojava, gunda, raspitkuje se kod prijatelja, sklon da, u takvim momentima povjeruje i u najobičniju laž.

Nema tome dugo kako se pronijela vijest da će Amerika kupovati naš ječam po cijeni od dvije stotine kilogram, jer da mi, tobož moramo prodati i kamen na kamenu da bi podmirili dugove toj zemlji. Istina — govorilo se — to Amerikanci ne bi radili da mi, opet nismo, nekako počeli šurovati sa Rusima. Staviše, oni su bili spremni da nam se sve te dugove, jednostavno brišu (ta zar je njima do ovog našeg korpeža?) ali, eto, kad smo nepokorni ne će za inat. Ogulit će nas do kože. Zato kupuj, brate do čega god dođeš. Još malo pa će nestati i kruha, mesu ne će biti ni traga, a o šećeru da se i ne govori. Jer

će sve, baš sve, pokupiti Amerikanci... Neka te ne boli zato glava što će onaj koji, živi od svoje nadnice, onaj što živi, iz dana u dan, od svoje male plaće ostati gladan. Metni stid pod noge, u koliko si ga imao, pa juri na sve četiri strane, iskoristi sve veze i veziće, »kumove« i darove pa napuni sve prazne tvreće, sva tajna skladišta, jer — »zlu ne trebalo« — tko zna što nosi noć...

Skoro sam se, pred jednom radnjom »Prehrane« ugurao u red, bez namjere da nešto kupim. Htio sam čuti kako naše domaće reaguju na časovitu nestašicu masti. Sto, opet, s druge strane misle o bijeloj »maništri«, koje, kako vele, »ne će biti ni za lijek«. Vrtim se tako u tom začaranom krugu, osluškujem, uzdišem i kunem s ostalima skupa — i sve tako stupim: korak naprijed, dva nazad, preznjavam se i kolutam očima. Najednom zucne šapat iza mojih leđa: »Ma za vraga se i ti Mare u bivaš od dućana do dućana. Kao da je se nisi dosta navukla Vrag sam neka znade di vam više staje.« — »Oči moje izgubila« — odgovara druga — »ako imam nego cigli četrdeset kili. A šta mi je to, reci i sama. U kući nas šestoro svita. Taman za četiri miseca. Znaš i sama koliko oni moji vrugovi požderu. Zar je to nejačko. Kad bi još mogla ba: dvadesetak kili, pa da mi tako isteče do velike nedilje...« — »Ne virujem ja, Mare, da će svega nestati. Vražji je naš svit pa raspreda, ruje, a šta...« — »Govori ti kako ti je lakše, ali, do koji dan, plaćat ćemo su suvom zlatu mast, cukar i bilo brašno...« — »Ti ćeš plaćati u suvom zlatu, vrag da te odnese — umijesa se u razgovor treća žena, koja je čitavo vrijeme osluškivala šta žene govore...« — »Pokupovale ste šećer za pravljenje vina, pa sa...« — izmišljate svega i svačega. A maništre nemaš nego cigli četrdeset kili... Da bi vraga u njoj izila kako nemaš dva puta toliko. Imaš i kola mekinja. Zna se to. A isto si svakog dan u redu. Otimaš onima koji nemaju.«

Eto tako čovjek doznaje za razlog toj panici. A koliko ima takvih što u kući imaju po četrdesetak i više kila »maništre« a, ipak, svaki dan nasreću na dućane? — Koliko je onih što imaju mekinja za pola godine, a stalno su u potjeri za njima? Tako je i sa mašću, šećerom i drugom robom.

OBAVIJEST

Zbog pomanjkanja električne energije list nije mogao izaći navrijeme, pa molimo čitaoce da to uvažuje.

Uredništvo

Osjetno smanjenje smrtnosti u selima

(Nastavak sa 1. strane)

namerice proširenje bolničkog TBC odjela u gradu, koji je malen i ne udovoljava ni najmanjim potrebama. Rasplaže sa svega 59 kreveta, iako preko 300.000 stanovnika gravitira općoj bolnici u Sibeniku. Zbog toga bilo je više slučajeva da su se bolesnici otpuštali neizliječeni, pa su ponovo dolazili u bolnicu. Ako se taj osnovni problem ne riješi, sva ona materijalna sredstva, koja se daju na sprečavanje tuberkuloze bacaju se uzalud. I društvene organizacije na selima mogu u tome dosta pomoći. A narodni odbori općina i zakonom su obavezni da prijave svaki slučaj oboljenja od tuberkuloze. Ali u tome se nije do sada mnogo uradilo.

Osim tuberkuloze kao društvenog zla ima i ostalih zaraznih bolesti, koje su izvor opasnosti za ljude samo zato, što se protiv njih još nije dovoljno povel borba. Tu svakako dolazi difterija, hripavac, crijevne zaraze, tifus, paratifis i dizinterija. To su i najrasprostranjenije bolesti na kotaru Sibenik. I njima treba tržiti uzrok u nedovoljnoj zdravstvenoj prosvječenosti naroda, a i u nehigijenskim prilikama, koje su više posljedica neznanja, kao što je vrlo slaba zaštita od fekalija i drugih organskih otpadaka, koje se nedovoljno uklanja, te vrlo primitivan način opskrbe vodom, u zagorskim mjestima. Na kotaru Sibenik vodom iz vodovoda snabdijeva se tek nekih 1% stanovništva. Preostali dio pije vodu iz bunara, lokava i klišnicu koju sakuplja u čatrnjama. Broj javnih čatrnja je malen. Ima ih svega 110, sa ukupno 14.550 metara kubičnih sadržine. Taj podatak ukazuje na aktualnost snabdijevanja vodom onih mjesta koja nemaju javnih čatrnja. To je u više slučajeva i uzrok neodržavanja onih najelementarnijih higijenskih potreba, a samim tim i brana svim nastojanjima da se u takovim selima podigne zdravstveno stanje i životni standard uopće. Problem za zagorska sela ostaje sve dotle dok se ne izgradi već započeti zagorski vodovod. Ekonomske štete od nestajice vodom su dosta velike. A to je problem za čitavu Dalmatinsku Zagoru.

Neke brojke o kretanju trbušnog tifusa su zabrinjavajuće, ne toliko po broju oboljenja, koliko po tome, što gotovo u svim selima ima oboljenja od tifusa. Riječ, je dakle, o tome da u čitavom kotaru ima kličonoša trbušnog tifusa. U vremenskom razdoblju od 1945. godine do mjeseca lipnja ove godine, prema podacima higijenske stanice Doma narodnog zdravlja, u Priamoštenju je zabilježeno 37 oboljenja od trbušnog tifusa, Vodica 25, Prvić Sepurini 21,

Krapnju 16, Rogoznici 12, Tribunju 7 i t. d. Nastojanjem Doma narodnog zdravlja umnogome se uspjelo smanjiti broj oboljenja. Poduzimane su raznovrsne preventivne mjere. Tako se na čitavom kotaru vrši prskanje sa DDT praškom radi uništavanja malaričnih komaraca. U tome su uspješni zdravstvene službe dosta veliki. Jedna »nova«, kako je ovdje nazivaju, bolest, počela se naglo širiti. Broj oboljenja od ekinokokusa je priličan. Prema podacima najviše je u Rogoznici, gdje je bilo 15 oboljenja. Pirovcu 11, Vodica 12, Skradinu 11 i t. d. Narodni odbor kotara donio je bio i odluku o sprečavanju te bolesti time što bi se tamanili svi oni psi, koji nisu pregledani u veterinarskoj stanici i za koje se nema dozvole. Stanje je zabrinjavajuće u selima Bilice, Dvornice, Sapina Doca i t. d.

O svim tim pitanjima diskutirali su odbornici Narodnog

odbora kotara Sibenik na nedavno održanoj sjednici. Oni su raspravili svaki problem zasebno i zaključili, da je i dalje potrebno svestrano raditi na zdravstvenom prosvječavanju naroda. U tu svrhu bit će i materijalno potpomognuta nastojanja na održavanju zdravstvenih tečajeva za žensku omladinu. Ti tečajevi pokazali su vidne uspjehe. Isto tako kao akutno ostaje pitanje podizanja novih čatrnja, uređivanja školskih zgrada, dvorišta, nužnika, kao i smanjenja broja nepismenih. To posljednje itekako utječe na zdravstvenu kulturu ljudi. Tamo gdje je procenat oboljenja od raznih zaraznih bolesti veći tamo je, kao po pravilu i veći broj ljudi koji su nepismeni. To naravno vrijedi za žene.

U procesu stvaranja komuna prvo mjesto zauzimaju baš ti problemi. Način kako se prišlo proučavanju i uklanjanju uzroka tim teskoćama, koje se veoma nepovoljno odražavaju na kulturni, ekonomski i društveni život naroda, ukazuje da je izabran dobar put.

Ante Deković

Što treba znati o vrenju mošta

Pobrano grožđe ne smijemo ostaviti neperadenom. Sok koji dobijemo od gnječnog grožđa obično sadrži od 16—20% šećera. Šećer, međutim, igra najvažniju ulogu u daljnjoj preradi. Vinogradarima je poznato da poslije izvjesnog vremena sok počinje da vrije. To vrenje dolazi od toga što se na kožici zrna nalaze mnogobrojne sitne gljivice, koje su prostim okom nevidljive. Gljivice rastvaraju šećer, i to na alkohol i ugljičnu kiselinu (koja izlazi u obliku mjehurića). I upravo tu pojavu rastvaranja šećera nazivamo vrenjem, koje je u početku sporo, a nakon 2—3 dana ojača, a iza toga ono je ponovo usporeno, dok konačno ne prestane. Iza toga groždani sok potpuno se mijenja, tako, da na kraju alkohol zamijeni šećer.

Osnovno je, da vinogradar prilikom prerade vodi računa o tome, da na grožđu bude dovoljno gljivica, koje će biti u stanju da rastvore sav šećer. Gljivica će biti uvijek u izobilju ukoliko su jesenji dani lijepi i sunčani. Naprotiv, ako su vremena nepovoljna (kiše i hladnoća), na kožicama će biti manje gljivica koje prouzrokuju vrenje, ali zato više raznih divljih gljivica i bakterija. Ako takovo grožđe preradimo, ono će sporo prevreti, a ujedno će dati i lošije vino.

Kod prerade osobitu pažnju treba posvetiti temperaturi. Ako je ona niska, mošt će sporo vreti, a često se dogodi da sasvim i ne prevrije. To vino ostaje slatko, nestalno je i lako se kvacari. Mošt, prije nego što poč-

ne vreti, treba da ima od 15° do 18° C topline, i to zbog toga, što se u toku vrenja temperatura sama povećava. Ona ne smije da pređe 25° C, jer ukoliko se temperatura povisi, gljivice gube sposobnost rastvaranja šećera. Daljnja mjera o kojoj treba posebno voditi računa jest dodavanje moštu kalijeva metabisulfita. Ovdje se često prave najveće griješke.

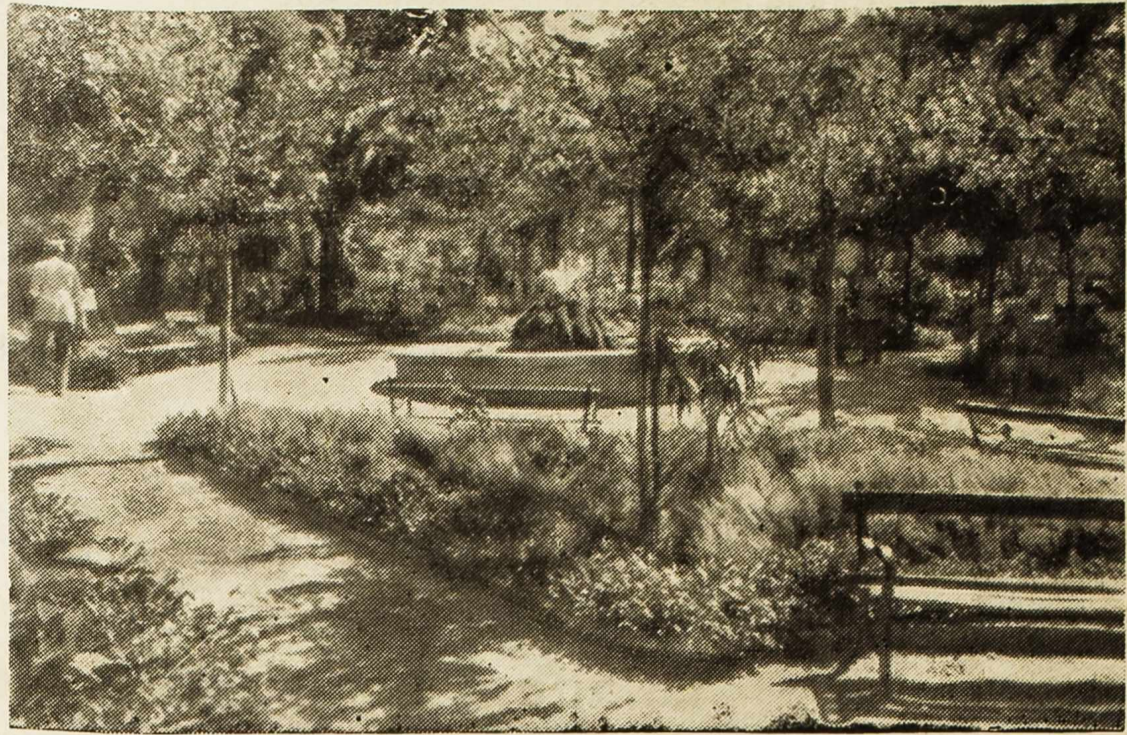
Potrebno je istaknuti da se količina metabisulfitaza sumporavanjem mošta različito upotrebljavaju.

Jedan od puteva za njegovu upotrebu može nam vrlo dobro poslužiti količina šećera u moštu. Moštu sa mnogo šećera treba dodati više metabisulfita, nego onom sa malo šećera. Isto tako mošt koji sadrži malo kiseline, potrebno je jače bisulfitirati, a onaj sa mnogo, treba manje bisulfita. Osim toga, potrebno je jače bisulfitirati i mošt koji je dobio od natrulog grožđa. Nadalje, mošt od bijelog grožđa zahtijeva jače bisulfitiranje od onog crnog.

Posebno treba voditi brigu o temperaturi mošta. Topliji mošt moramo jače bisulfitirati. Na pr., ako mošt ima temperaturu od 15° C, onda se uzima 15 grama metabisulfita na 100 l mošta. Ako je temperatura oko 20° C, onda se dodaje 20 grama metabisulfita na 100 l mošta, ali tako, da se sva količina ne daje odjednom, već samo jedna u izgnječeno grožđe, a druga, pak, na početku vrenja. Treba pripaziti da se metabisulfit najprije rastvori u manjoj količini mošta, a tek se onda doda u čitav mošt. Ako temperatura pređe 20° C, onda se dodaje 30 grama na 100 l mošta. Tu količinu treba dodati u tri obroka, i to prvi kod gnječanja, drugi kod početnog vrenja, a treći obrok na početku burnog vrenja. Kod dodavanja mošt je potrebno promiješati.

Sa trulim grožđem mora se posebno postupiti. Takvo grožđe treba odmah gnječiti — prešati, a dobivenom moštu dodati 20 do 30 grama metabisulfita na 100 l. Nakon toga mošt se ostavi 12 do 24 sati da se staloži, a iza toga ga se oprezno pretoči. Ako je mošt bio jako zasumporen, ne će moći sam da prevrije, već mu dodajemo zdravog mošta koji se nalazi u burnom vrenju. To se može najlakše postići na taj način da se zdravo grožđe pobere bar 2 do 3 dana ranije nego trulo. Tog zdravog mošta treba pripremiti oko 3 l za 100 l mošta otrulog grožđa. Tim načinom može se dobiti i od ovog grožđa vino dobrog kvaliteta.

M. L.

IZ SPORTSKOG ŽIVOTA

Šibenik-Uljanik 2:1 (2;0)

„Šibenik“ osvojio prve bodove

Igralište u Mandalini. Vrijeme oblačno. Teren težak za igru. Utakmica Hrvatsko-slovenačke lige. Gledalaca oko 800. Zgoditke su postigli: Tedling u 2., a Đurić u 12. minuti (iz jedanaesterca) za »Šibenik«, za »Uljanik« Dimitrijević u 73. minuti. Sudio Rikard Petrošić iz Splita.

»SIBENIK«: Bašić, Batinica, Erak, Blažević, Iljadica, Tambača, Zonić, Bego, Đurić, Tedling, Stojić.

»ULJANIK«: Punis, Banović, Butković, Grbac, Pavković, Ninčević, Marinović, Rihter, Dimitrijević, Drožina, Cernjul.

Poslije utakmice, za koju ne možemo reći da nas je zadovoljila, jedan je od prisutnih dobio: »Imali smo prilika da pobijedimo sa većim omjerom zgoditaka, ali šta... nemamo onoga tko će u danom momentu loptu ubaciti pred protivnička vrata, nemamo dobrih krila...«

I zaista tvrdnja jednog od gledalaca sa nedjeljne utakmice bila je na mjestu. Vjerujemo da takvo mišljenje dijele i ostali. Inače publika je uživala gledajući živu, temperamentnu i borbenu igru, brzo prenošenje lopte s jedne strane na drugu. No nedostajalo je onoga, na što su ranije naši gledaoci bili navikli: čestu kapitulaciju protivničkog vratara. Da, takvih prilika je bilo i ove nedjelje, ali ipak — svega dva puta lopta se našla iza leđa vratara »Uljanika«.

Netom se pošlo s centra moglo se vidjeti da su domaći čvrsto odlučili »zagristi«. Već u prvim minutama gosti iz Pule bili su prisiljeni da se brane. Oni se još pravo nisu ni snašli, a rezultat je glasio 1:0 u korist »Šibenika«. To je bilo u 2. minuti, kada su domaći izveli jedan brz prodor i pored istrčalog vratara pogodili

mrežu. Strijelac je bio Tedling. Navale »Šibenika« postaju sve opasnije, tako da se povećanje rezultata očekivalo svakog časa. U 12. minuti jednu opasnu navaliću »Šibenika« gosti nepropisno zaustavljaju i sudac Petrošić pokazuje na bijelu točku. Kaznu je precizno izveo Đurić — 2:0. Ono što je sada slijedilo rijetko se kada dešava na igralištima. Domaći upravo nekoliko puta u

zastopno »bombardiraju« na gol »Uljanika«, lopta se odbija o nogu protivničkih igrača, i upravo je neshvatljivo kako lopta ne nalazi put u mrežu. Gledaoci i dalje glasno bodre svoje igrače, koji zaista imaju peh. U tom dijelu gosti su svega jedamput opasno ugrozili gol Bašića, koji je i na ovoj utakmici pokazao izvanrednu sigurnost.

Petnaest minuta drugog poluvremena domaći i dalje zadržavaju inicijativu u svojim rukama, kad najednom osjetno popuštaju. Napadi gostiju postaju opasniji i u 73. minuti griješkom Iljadice preko Dimitrijevića uspijevaju smanjiti rezultat na 2:1. Malo zatim umalo da nije došlo od povećanja rezultata. Đurić je sa nekih 10 metara oštro tukao u stativu, a jednom je udarac istog igrača uspio obratiti vratara gostiju.

Pobjedom nad »Uljanikom« koji nije pokazao ništa osobita, »Šibenik« je osvojio prve bodove u ovom prvenstvu. Od pojedina naca najbolju igru pružili su osobito u I. poluvremenu Bašić, Batinica i Erak, a u navali Bego i Tedling. Srednji red je ovojaka puta u priličnoj mjeri zakazao. Dosta su se trudili, ali im ništa nije polazilo za rukom. Kod gostiju najbolji su bili Pavković i Rihter, dok su se oba

krila istakla grubom igrom. Sudac Petrošić dobro je obavio svoj posao.

Ostali rezultati IV. kola: Rijeka — Tekstilac 0:0, Split — Trešnjevka 3:2, Borovo — Segesta 2:0, Kladiivar — Ljubljana 2:0 i Zeljezničar — Branik 2:3.

Slijedeće kolo igra se 10. listopada o. g.

Tablica:

RIJEKA	4 3 1 0	6:2 7
TREŠNJEVKA	4 3 0 1	13:4 6
BRANIK	4 3 0 1	11:6 6
BOROVO	4 3 0 1	6:5 6
TEKSTILAC	4 2 1 1	3:5 5
SPLIT	4 2 0 2	5:5 4
SEGESTA	4 2 0 2	8:6 4
ZELJEZNICAR	4 1 0 3	8:8 2
LJUBLJANA	4 1 0 3	5:6 2
ULJANIK	4 1 0 3	3:5 2
SIBENIK	4 1 0 3	2:4 2
KLADIVAR	4 1 0 3	4:13 2

Iz Šahovskog društva „Šibenik“

Novi sistem sticanja, potvrđivanja i gubljenja pojedinih kategorija, koji je Šahovski savez Jugoslavije propisao, neobično je važan za daljnji razvoj šaha u našoj zemlji.

Da bi se i u našem gradu razvoj šaha proširio, upravni odbor Šahovskog društva »Šibenik« odlučio je, da se nastavi s održavanjem pojedinačnih takmičenja, koje će pridonijeti stvaranju i pripremanju solidne ekipe za predstojeće prijateljske i prvenstvene susrete na području Dalmacije i NR Hrvatske.

Zbog toga se pozivlju svi prijatelji i članovi društva, da sudjeluju na turnirima, koji će se početi održavati od 4. listopada o. g. po novom sistemu kategorizacije.

MJESNO SINDIKALNO VIJEĆE U SIBENIKU, RASPISUJE

KONKURS

ZA PRIJEM KANDIDATA ZA DAKTILOGRAFSKI TEČAJ, KOJI CE SE ODRŽATI U SKLOPU RADNICKE KULTURNO-PROSVJETNE ZAJEDNICE.

Tečaj će početi 11. X. t. g. i trajat će tri mjeseca, a pohađat će se tri puta sedmično po dva sata, u prostorijama Mjesnog sindikalnog vijeća — Sibenik.

Kandidati treba da imaju:

1. Najmanje svršenu osmogodišnju školu.
2. Najmanje 18, a najviše 28 g. starosti.

Kandidat će se prethodno (po prijavi) podvrijeti prijemnom ispitu iz srpsko-hrvatskog jezika.

Upis će se vršiti od 1. X. do 7. X. t. g. svakog dana od 10 do 12 sati u prostorijama Mjesnog sindikalnog vijeća (povisje Narodne kavane).

NASTAVA NA TEČAJU JE BESPLATNA.

ASTRA CIPELE

Prodavaonica Šibenik, Krešimirov trg 10

RASPOLAŽE VELIKIM IZBOROM muških, ženskih i dječjih cipela za jesen i zimu.

Kvalitet odličan. Cijene solidne.

GRAĐANI! Posjetite našu prodavaonicu i uvjerite se u bogat asortiman!